

விபஸ்ஸனா செய்தி மடல்

(விபஸ்ஸனா : ஸயாஜி ஊபாகின் வழிமரபில், திரு சத்திய நாராயண கோயங்கா அவர்களால்
போதிக்கப்படும் தியான முறை)

தொகுப்பு 30, எண் 14, டிசம்பர் 30, 2020.

விபாசனா ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் மாதாந்திர பிரசுரம்.

வலை தளம் www.vridhamma.org பன்னாட்டு வலை தளம் www.dhamma.org

விபாசனா செய்திமடலின் சிறப்பு ஆன்-லைன் பதிப்பு.

தம்மா பொன்மொழிகள்

ஸத்தோ ஸிலேன ஸம்பந்நோ, யஸோபோகஸமப்பிதோ;

யம் யம் படேஸம் பஜதி, தத்த தத்தேவ பூஜிதோ.

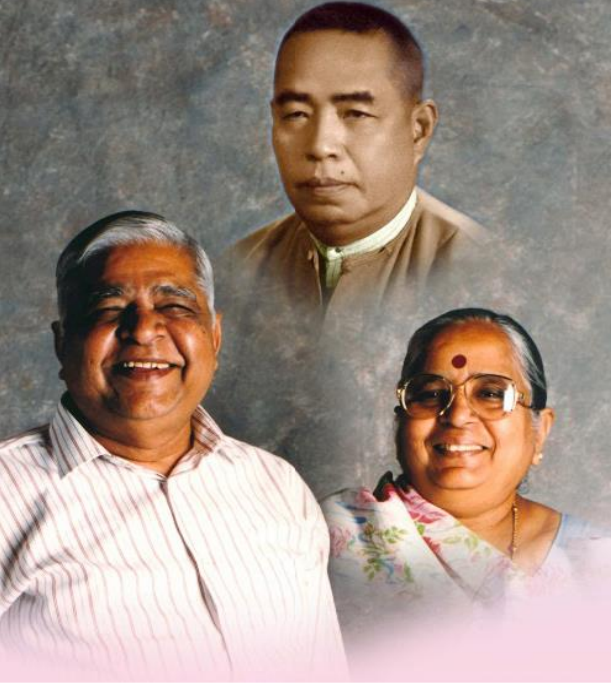
தம்மபதபாலி – 303 – பகிண்ணகவக்கோ

நம்பிக்கைக்குரியவர்களாகவும், நடத்தை தூய்மையானவர்களாகவும்,

நன்மதிப்பு மற்றும் வெற்றிப்பொலிவு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும்

அவர்கள் எங்கு சென்றாலும் பயபக்தியுடன் அனைவரும்

போற்றுதலுக்குரியவராவார்.

உலகம் கடுமையான பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கிறது. எல்லோரும் விபாசனா தியானத்தில் பங்கேற்க சரியான நேரம் இது. இன்று நடக்கும் எல்லாவற்றிற்கும் நடுவில் தியானத்தில் ஒரு ஆழமான நிலையை எவ்வாறு கண்டுபிடிப்பது என்பதையும் அறிந்து கொள்வதற்கான சரியான நேரம் இது

சயாகி யு பா கின்

இதயத்தில் மகிழ்ச்சியையும் மனநிறைவையும் தருவது பணம் அல்ல. ஒருவரிடம் பணம் இல்லை, 'ஓ. தம்மம் உள்ளது'. அத்தகைய நபர் தம்மம் இருப்பதால் பணம் இல்லாவிட்டாலும் அனைத்தும் உள்ளது போல் மனநிறைவை உணருவார்.

மாதாஜி இலிச்சிதேவி கோயன்கா.

இது மரியாதைக்குரிய மாதாஜியின் 5 வது மறைவு ஆண்டு (5 ஜனவரி 2016) மற்றும் சயாகி யு பா கின் 50 வது மறைவு ஆண்டு (19 ஜனவரி 1971) . இந்த நாட்களில் நாம் அனைவரும் அவர்களை நினைவுகூர்ந்து தியானிப்போம். அவர்களின் நல்ல தம்ம குணங்கள் போற்றி மற்றும் அவற்றைப் பின்பற்றுதல் அவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்துவதற்குரிய வழியாகும்.- ஆசிரியர்

மாதாஜியுடன் பேட்டி

திருமதி இலாச்சி தேவி கோயங்கா அவர்களை, அவரது குடும்பத்தினர், தெரிந்தவர் மற்றும் மாணவர்கள் மாதாஜி என்று அழைப்பர். (மரியாதைக்குரிய தாய்) வயதான இந்திய பெண்களை மரியாதை கலந்த அன்புடன் மாதாஜி என்று கூறுவது வழக்கம். 1930 ஜனவரியில் பர்மாவின் மாண்டலேயில் அவர் பிறந்தார். அவரது மூதாதையர்கள் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியாவின் ராஜஸ்தானில் இருந்து பர்மாவுக்கு குடிபெயர்ந்தனர். அவர்கள் வணிகர்கள். தானியங்கள் மற்றும் பிற பொருட்களில் வர்த்தகம் மேற்கொண்டனர். அவர்களின் மூன்று குழந்தைகள், இரண்டு பெண்கள் மற்றும் ஒரு பையன் அதில் இவரும் ஒருவர்.

மாதாஜி தனது குழந்தைப் பருவத்தின் முதல் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளைக் பர்மாவின் பழைய தலைநகரான மாண்டலேயில் கழித்தார். அவரது குடும்பம், கோயங்காஜியின் குடும்பத்தின் பக்கத்து வீடாக இருந்தது. அந்த நாட்களில், திருமணம் பெற்றோர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அவர் இளம் வயதில் கோயங்காஜியுடன் நிச்சயதார்த்தம் நடந்தது.

1941 இன் இறுதியில், ஜப்பானியர்கள் பர்மா மீது படையெடுத்தனர். இரண்டாம் உலகப் போர் காலத்தில் நாட்டை ஆக்கிரமித்தனர். பர்மாவின் இந்திய குடியிருப்பாளர்கள் பலர், மாதாஜி மற்றும் கோயங்காஜியின் குடும்பங்கள் உட்பட பலர், அவர்களிடம் இருந்து தப்பி மூதாதையர் வீடுகளில் தஞ்சம் அடைந்தனர்.

கோயங்காஜியும் மாதாஜியும் 1942 இல் பர்மாவின் பழைய தலைநகரான மாண்டலேயில் திருமணம் செய்து கொண்டனர். விரைவில் அதைத் தொடர்ந்து, ஜப்பானியர்கள் நகரத்தின் மீது கடுமையான குண்டு வீச்சு தொடங்கினர். கோயங்காஜியின் குடும்பத்தினர் மற்றும் மாதாஜியின் தாய்வழி குடும்பத்தினர் இந்தியா திரும்பினர். கோயங்காஜியின் குடும்பத்தினர் ராஜஸ்தானில் உள்ள சுரு சென்றனர். மாதாஜி தனது பெற்றோருடன் புறப்பட்டார். பஞ்சாபில் அவரது தந்தை வணிகத்தில் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார். சிறிது காலம் கழித்து மாதாஜி தனது மாமியார் வீட்டிற்கு

திரும்பினார். இங்கே அவருக்கு இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்தனர். அதன்பிறகு கோயங்காஜி வியாபாரத்தில் வாய்ப்புகள் தேடி கேரளாவின் கண்ணூருக்குப் புறப்பட்டார். மாதாஜி பின்னர் குழந்தைகளுடன் கண்ணூருக்கு வந்தார்.

போருக்குப் பிறகு, கோயங்காஜியும் மாதாஜியும் பர்மாவுக்குத் திரும்பினர். அவர்கள் ரங்கூனில் குடியேறினர். அங்கு ஆறு மகன்கள் வளர்ப்பதற்கான பொறுப்பு, குடும்ப நிர்வாகம் குடும்பத் தொழில்களை நடத்துதல் போன்ற கடமைகளுடன் முழுமையாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டனர். இந்து சமூகத்தின் முன்னணி குடும்பமாக அவர்கள் இருந்தனர்.

கோயங்காஜி தனது முதல் விபாசனா பயிற்சியை 1955 இல் சாயகி யு பா கின் கீழ் பயின்றார். மாதாஜி மற்றும் பிற குடும்ப உறுப்பினர்கள் நண்பர்களும் விபாசனா பயிற்சியை சயாகியின் வழிகாட்டுதலுடன் செய்யத் தொடங்கினர்.

1969 இல், கோயங்காஜி முதல் விபாசனா பயிற்சியை நடத்தத் இந்தியாவுக்குச் சென்றார். மாதாஜி பர்மாவில் தங்கியிருந்தார். மாதாஜி மற்றும் பிற குடும்ப உறுப்பினர்கள் நண்பர்களும் பயிற்சிகளை எடுத்து சயாகியின் வழிகாட்டுதல்மூலம் அவர் கீழ் பயிற்சி செய்யத் தொடங்கினர். மாதாஜி 1971 இல் சயாகியின் மரணத்திற்குப் பிறகும் சிலகாலம் பர்மாவில் இருந்தார்.

பிறகு பர்மிய அரசாங்கத்தின் மாற்றம் காரணமாக, மற்றும் தம்மத்தை பரப்பும் பணியில் (இந்தியாவில் முதலில், பின்னர் உலகம் முழுவதும்) குடும்பம் பம்பாயில் குடியேறியது.

கோயங்காஜி மற்றும் மாதாஜிக்கு ஆறு மகன்கள், ஆறு மருமகன்கள்- மற்றும் பதினொரு பேரக்குழந்தைகள், அவர்களில் பெரும்பாலோர் பம்பாயில் ஒரே வீட்டில் பாரம்பரிய கூட்டு குடும்பமாக ஒன்றாக வாழ்கின்றனர்.

பின்வரும் நேர்காணல், ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலம் அக்டோபர் 1991 இல் பம்பாயில் உள்ள அவர் இல்லத்தில் நடைபெற்றது.

நேர்காணல் கேள்வி பதில்

சயாகியுடனான உங்கள் முதல் சந்திப்பு பற்றி எங்களிடம் கூற முடியுமா?

திருமதி கோயங்கா: கோயங்காஜி தனது முதல் பயிற்சியை முடித்த பிறகு, நான் மையத்திற்குச் சென்று சாயகியைச் சந்தித்தேன். சாயகி எனக்குக் ஆனாபானா பயிற்சி கொடுத்தார். சில சமயங்களில் நான் அதைப் பயிற்சி செய்வேன். ஆனால் அந்த நேரத்தில் நான் தலையில் மிகவும் கனமாக உணர்ந்தேன். சாயகி கோயங்காஜியிடம் நான் ஒரு தியான பயிற்சியில் அமர்வது மிகவும் முக்கியமானது என்று கூறினார். கோயங்காஜியின் முன்னேற்றத்திற்கும் பேருதவியாக அமையும் என்றார்.

நீங்கள் முதலில் சயாகியைச் சந்தித்தபோது உங்களுக்கு எவ்வளவு வயது? அவர் தம்மத்தை எவ்விதம் போதித்தார்?

நான் அவரை முதலில் சந்தித்தபோது எனக்கு அநேகமாக இருபத்தேழு அல்லது இருபத்தெட்டு வயது. நான் சயாகியுடன் இருந்த போதெல்லாம் நான் மிகவும் அமைதியானதாக உணர்ந்தேன். ஆனால் ஏதோ சாதனா செய்த பெருமிதமான உணர்வை பெற்றேன். அதை வார்த்தைகளில் சொல்வது கடினம்.

சயாகியுடனான உங்கள் முதல் தியான பயிற்சியைப் பற்றி சொல்ல முடியுமா?

இது உண்மையில் ஒரு அதிசயம்! நான் முதலில் அந்த இடத்திற்குச் சென்றபோது மிகவும் உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்தேன். என்னால் படிக்கட்டுகளில் கூட ஏற முடியாத அளவுக்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்தது. தம்ம மண்டபம் வரை படிக்கட்டுகளில் ஏற இரண்டு பேர் ஆதரிக்க வேண்டியிருந்தது. என்னால் எதையும் சாப்பிடக் கூட முடியவில்லை.

ஆனால் ஆனாபானா தியானப் பயிற்சி வழங்கப்பட்ட பிறகு முதல்நாள் மாலையே ஆரோக்கியமானதை உணர்ந்தேன். அடுத்த நாள் தேவையானதை சாப்பிட்டு மற்றும் நான் யார் உதவியும் இல்லாமல் நன்றாக மீண்டும் சுற்றி நடக்க முடிந்தது. தியானம் மிகவும் உதவியாக இருந்தது(சிரிப்பு)

நீங்கள் முதல் தியானப் பயிற்சி செய்தபோது உங்கள் குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு வயது?

எனது இளைய குழந்தை ஜெய் பிரகாஷ் நான்கு வயதாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

குழந்தைகளுக்கு வயது மிகவும் குறைவு. உங்கள் குழந்தைகளை பிரிந்து தியானப் பயிற்சியில் பங்கு கொள்ள உங்களால் முடிந்ததா?

இது எனக்கு கடினமாக இல்லை. நான் அதிகம் பிரிவினை உணர்வால் பாதிக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் என்னிடம் உடல் சார்ந்த பிணைப்பு அதிகம் இல்லை. மேலும் எங்கள் குடும்பம் கூட்டுக் குடும்பம். வீட்டில் குழந்தைகளை நன்றாக கவனித்துக் கொள்ள பலர் உள்ள காரணத்தால் எனக்கு அது பற்றி கவலை எதுவும் இல்லை. நிச்சயமாக நான் குழந்தைகளை நினைவு கூர்வேன். ஆனால் அவ்வளவு பிணைப்புடன் இல்லை.

சயாகி பர்மிய மொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் பேசினார், ஆனால் நீங்கள் இந்தி பேசுகிறீர்கள். நீங்கள் எவ்வாறு தொடர்பு கொண்டீர்கள்? சொற்பொழிவுகள் எவ்விதம் இருந்தது?

சயாகி அதிகம் பேசுவதில்லை. சைகைகள் மூலம் அவர் கேட்பார். சைகைகள் மூலம் நான் பதிலளிக்க முடியும். அது போதுமானதாக இருந்தது

அவர் மிகக் குறுகிய தம்ம சொற்பொழிவுகளை வழங்கினார். சுமார் பதினைந்து முதல் முப்பது நிமிடங்கள் மட்டுமே. கோயங்காஜி இந்திய மாணவர்களுக்கு ஒரு சில வரிகள் மொழிபெயர்த்தார். முக்கியமான விஷயம் எப்படி வேலை செய்வது என்ற பாதை காட்டப்பட்டது. பின்னர் அப்பாதையை தொடர்வது சுலபமானது.

கோயங்காஜி தனது முதல் தியானப் பயிற்சியில் எடுத்த நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இது நடந்தது அல்லவா?

ஆம், மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு.

அந்த மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகளில், கோயங்காஜியில் ஏதேனும் மாற்றங்களை நீங்கள் கவனித்தீர்களா?

ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது! (சிரிப்பு)

நீங்களும் கோயங்காஜியும் குழந்தைகளை சில நேரங்களில் சயாகிக்குயின் பயிற்சி மையத்திற்க்கு அழைத்துச் சென்றீர்களா?

முதல் ஐந்து அல்லது ஏழு பயிற்சிகளில் நாங்கள் குழந்தைகளை அழைத்துச் செல்லவில்லை. ஆனால் பின்னர், நான் அடிக்கடிச் சென்றபோது, குழந்தைகள் என்னுடன் வருவது வழக்கம். அவர்கள் மையத்தில் தூங்குவார்கள், மறுநாள் காலை அங்கிருந்து பள்ளிக்குச் செல்லுவார்கள்.

சயாகி குழந்தைகளுடன் எப்படி பழகுவார்?

அவர் அவர்களை நேசித்தார்; அவர் அவர்களை மிகவும் அன்பாக நடத்தினார். அவர் அவர்களுக்கு ஆனாபானா விளக்கினார். விடுமுறை போதெல்லாம் குழந்தைகள் நாள் முழுவதும் அங்கேயே இருப்பார்கள். சயாகி

அவர்களுக்கு விபாசனாவையும் ஆனாபானாவையும் கற்பித்தார். அதனால் குழந்தைகளும் அந்த பாதையில் இருந்தனர்.

உங்கள் குடும்பத்தினர் தியானிக்க வீட்டில் தனி அறை இருந்ததா?

பிற்காலத்தில், மொட்டை மாடியில் தியானம் செய்ய ஒரு அறை இருந்தது. குழந்தைகளும் அங்கே வந்து உட்கார்ந்திருப்பார்கள். அவர்களும் எங்களுடன் ரத்தனா சுத்தா மற்றும் மங்கலா சுத்தாவை ஓதுவார்கள். அவர்கள் கொஞ்சம் தியானம் செய்வார்கள். பின்னர் அமைதியாக பள்ளிக்கு அல்லது வேறு இடத்திற்குச் செல்வார்கள். பெரியவர்கள் தியானத்தை தொடர்வர்.

சில நேரங்களில் நீங்கள் சயாகியின் மையத்திற்குச் சென்று தியானத்தில் அமர்துள்ளீர்களா?

சில நேரங்களில், ஆனால் தினசரி அல்ல. தேசியமயமாக்கலுக்கு முன், நாங்கள் வாரத்திற்கு ஒரு முறை செல்வோம். ஆனால் புதிய அரசாங்கம் வந்து வணிகங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின்னர், நேரம் கிடைத்த போது நாங்கள் வாரம் மூன்று முறை சென்றோம். சில நேரங்களில் காலையில், ஆனால் நிலையான நேரங்களில் அல்ல.

அந்த ஆண்டுகளில், உங்கள் எதிர்காலத்தில் தம்மத்தைப் பரப்புவதில் முழுமையாக ஈடுபடபோகிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா??

ஓ, இல்லை, எனக்கு எதுவும் தெரியாது.

நீங்கள் தர்மத்தைப் பரப்புவது பற்றி சயாகி பேசினாரா?

சயாகி என்னிடம் அடிக்கடி சொல்வார், "நீங்கள் மிகவும் கடினமாக உழைக்க வேண்டும்! நீங்கள் நிறைய வேலை செய்ய வேண்டும். நீங்கள் செய்ய

வேண்டிய வேலை மிகவும் உள்ளது” ஏன் என் வாழ்நாள் முழுவதும் வீட்டு வேலை ஒன்றே செய்து வாழ்க்கையை கடத்த வேண்டும் என்று சயாகி என்னிடம் கூறுகிறார் என நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். நான் தொடர்ந்து வீட்டு வேலை செய்வதைபற்றி கூறுவதாக எப்போதும் புரிந்துகொண்டேன். சயாகி என்ன வேலைகள் செய்ய வேண்டியிருக்கும் என என்னிடம் கூறுகிறார் என்பதை உணரும் பக்குவம் எனக்கு அப்போது இல்லை. தம்ம வேலை பற்றி அவர் எங்களிடம் குறிப்பிடவில்லை. அவர் எங்களுக்கு தம்ம பயிற்சி அளித்தார். எங்களை தயார் படுத்தினார். ஆனால் அது பற்றி எங்களுக்கு ஒருபோதும் சொல்லாமல்.? (சிரிப்பு)!

சில நேரங்களில் சயாகி, ‘போய் இந்த தியானத்தில் அமர்ந்திருக்கும் மாணவரை சந்தியுங்கள் நீங்கள் என்ன உணர்கிறீர்கள்’ என்று கூறுங்கள் என்பார். அதைச் போன்ற பிற விஷயங்கள் உணர்திறன் கொண்டவராக இருக்க எங்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் இது ஒரு பயிற்சி பகுதி என்பதை நாங்கள் உணரவில்லை. அவர் அதை எங்களுக்கு விவரித்து கூறவில்லை. நாங்கள் அவர் எப்போதும் எங்களுக்கு பயிற்சி அளித்து வந்துள்ளார் என்பதை இப்பொழுது உணருகிறோம்.

கோயங்காஜி தம்மத்தை கற்பிக்க இந்தியா சென்ற பிறகு, நீங்கள் இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் பர்மாவில் தங்கியிருந்தீர்கள் அல்லவா?

இரண்டரை ஆண்டுகள்.

இந்த நேரத்தில் சயாகியுடன் அவரது மையத்தில் உங்களுக்கு ஏதாவது தொடர்பு இருந்ததா?

எனக்கு முன்பை விட இன்னும் நிறைய அதிக தொடர்பு இருந்தது. கோயங்காஜி இந்தியாவுக்கு சென்ற பிறகு நான் சயாகியின் மையத்திற்குச் சென்றபோது அவர் என் தந்தை போல எனக்கு மிகவும் அன்பையும் பாசத்தையும் காட்டினார். அவர் "நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?" எனக் கேட்பார்

நான் கோயங்காஜியிடமிருந்து பிரிந்திருப்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவரும் எந்தவொரு பெற்றோரும் இருப்பதைப் போல என்னைப் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தார். அவர் எப்போதும் என் நலனைப் பற்றியும், வீட்டின் விஷயங்களைப் பற்றியும் கேட்பார். நான் தியானியிக்க அவரது மையத்திற்கு செல்வேன் பின்னர் சாயகியுடன் சிறிது உட்கார்ந்து பேசுவேன். நான் மிகவும் நன்றாக, அமைதியாக உணருவேன். அவரிடம் குறிப்பாக அந்த நேரம் அவரிடமிருந்து மிகுந்த மெட்டாவை (அன்பான தயவு). நான் உணர்ந்தேன். அவர் மிகவும் 'மெட்டா' நிறைந்தவர் என்பதை அறிய முடிந்தது.

உங்கள் பெற்றோர் சயாகியை சந்தித்தார்களா?

ஆம், என் தாய், தந்தை இருவரும் இரண்டு பத்து நாட்கள் தியான பயிற்சி சயாகியின் கீழ் பயின்றார்கள்.

நீங்களும் கோயங்காஜியும் தம்மா கொள்கைகளை நிறுவ தயாரான போது உங்களுடைய வாழ்க்கையின் பெரிய மாற்றத்தை உங்கள் பெற்றோர் கவனித்தீர்களா? அவர்கள் உங்களின் மாற்றத்தை கண்டு மகிழ்ச்சி பெற்றார்களா?

நாங்கள் தம்ம வேலையைத் தொடங்கியபோது, என் பெற்றோர் முதலில் அதிர்ச்சியடைந்தார்கள். ஏனென்றால் தம்ம வேலையில் ஈடுபடுவதால் குழந்தைகளைப் எப்போதும் போல சரியாக பார்த்துக் கொள்ள நேரம் இல்லாது போகலாம் என்று அவர்கள் அஞ்சினர். ஆனால் பிறகு அவர்கள் தம்மத்தின் நல்ல முடிவுகளைக் கண்டார்கள். குழந்தைகள் சரியான பாதையில் பார்த்தபோது, அவர்களும் எங்கள் தம்ம வேலை பற்றி மகிழ்ச்சியாக உணர்ந்தார்கள்.

கோயங்காஜி தம்மத்தை எடுத்துக் கொண்ட காலத்தில், உங்கள் குடும்பத்தினர் அவரை பற்றி என்ன கருத்து கொண்டிருந்தனர்? சுயநலத்திற்காக அவர் பயன்படுத்தப் பட்டதாக ஏதேனும் கருத்து தெரிவித்தனரா?

கோயங்காஜி தனது முதல் படிப்புக்குச் சென்றபோது, குடும்பத்தில் உள்ள எல்லோரும் மிகவும் கவலையாயினர். அவர் புத்த தம்மத்தின் பக்கம் திரும்பியிருக்கலாம், ஒருவேளை அவர் ஒரு துறவி ஆகிவிடுவார். பின்னர் எங்கள் குடும்பத்திற்கு என்ன நடக்கும்? என குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் தங்கள் கவலைகளைப் பற்றி விவாதித்தனர், அது எனது சொந்த கவலைகளை மேலும் பலப்படுத்தியது.

ஆனால் பின்னர், படிப்படியாக, கோயங்காஜியின் மாற்றங்கள் வெளிப்படையாக, அனைவராலும் உணரப்பட்டது. பின்னர் நானும் தியானபயிற்சியில் பங்குகொண்டேன் - பின்னர் குடும்பத்தில் உள்ள மற்றவர்களும் பயிற்சி பெற்றனர். - அதன் பிறகு, எந்த பயமும் இல்லை, கவலையும் இல்லை அவை மனத்தில் இருந்து மறைந்தன.

சயாகி இறந்தபோது நீங்கள் பர்மாவில் இருந்தீர்களா?

ஆம், நான் இருந்தேன்.

அவர் மறைந்த பிறகு மக்கள் உடலுக்கு எப்படி அஞ்சலி செய்தனர் என்பது பற்றி சொல்ல முடியுமா?

சயாகி காலமான பிறகு, நான் மிகவும் வெறுமையை உணர்ந்தேன். இறுதிச் சடங்கிற்கு நான் சென்றேன். ஆனால் என்னால் சென்று பார்க்க முடியவில்லை. அது எல்லாம் எனக்கு அப்பாற்பட்டது. ஒரு மின்சாரம் தகனம் இருந்தது. நான் பார்க்கவில்லை.

இறுதி சடங்கிற்குப் பிறகு, நாங்கள் வீட்டிற்குச் சென்று தியானத்திற்கு அமர்ந்தோம். நான் அமைதியாக உணர்ந்தேன், மிகவும் மகிழ்ச்சியாக

இருந்தது. அதற்கு முன் நான் மிகவும் மனதில் வெற்றிடமாக உணர்ந்தேன். அது நடுக்கம் தருவதாக இருந்தது. தியானிக்க மையத்திற்கு செல்வதும் கடினமாகி விட்டது. சாயகி அங்கு இல்லை மையத்தின் நோக்கம் போய்விட்டது போல இருந்தது.

நான் அங்கு தியானத்தில் இருந்தபோது ஒரு முறை சாயகி இல்லை என்றால், மையம் இல்லை. நான் இங்கு வருவதில் எந்த பயனும் இல்லை என்று நினைத்தேன். அப்போது எனக்கு சாயகி என் அருகில் நிற்பது போல் ஒரு உணர்வு வந்தது. ஆனால் என் கண்களை நான் திறந்தபோது எதுவும் இல்லை. அவரது இருப்பை உணர்த்தும் உள் உணர்வு அது.

அந்த அனுபவத்திற்குப் பிறகு, உங்கள் தம்மம் நம்பிக்கை திரும்பி வந்ததா?

தம்மத்தின் நம்பிக்கை எப்போதும் இருந்தது. சயாகி மறைவால் இழக்கவில்லை. உங்களுக்கு மிக அருகில் மற்றும் உங்களுக்கு அன்பான ஒருவர் திடீரென இறந்துவிடுகிறார் என்றால் அத்தகைய நபரை திடீரென இழப்பது, என்பது ஒரு அதிர்ச்சிகரமான அனுபவம். மனதின் உள்ளே ஆழமான வெறுமையாக உணர்வீர்கள். நம்மிடம் இருந்து நமக்கு விருப்பமான ஒன்று பறிக்கப்பட்டதாக உணர்வீர்கள். தம்மத்தின் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை. மேலும், காலப்போக்கில் அனைத்து காயங்களும் குணமாகும். பின்னர் படிப்படியாக, நீங்கள் மீண்டும் இயல்பு நிலைக்கு திரும்புவீர்கள்.

சயாகி மிக விரைவாக மறைந்தது எதிர்பாராத ஒன்று. இது எல்லோரையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியதா?

இது ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியாக இருந்தது. ஏனென்றால் அவர் இரண்டு நாட்கள் மட்டுமே உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்தார். அவர் இவ்வளவு சீக்கிரம் இறந்துவிடுவார் என்பதை யாரும் உணரவில்லை. மூன்று மணிக்கு அவர் மறைந்துவிட்டார் என்பதை நான் அறிந்ததும் இது ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியாக இருந்தது. அவர் ஒன்று அல்லது இரண்டு நாட்கள்

மருத்துவமனையில் இருந்தார். ஆனால் அவர் ஒருபோதும் நம்மை விட்டு இவ்வளவு சீக்கிரம் அகல்வார் என்று எண்ணவில்லை.

சயாகி மறைவதற்கு முன்பு கோயங்காஜி இந்தியாவில் தம்மப்பணிக்கு சென்று இருந்தார். நீங்கள் மையத்திற்குச் செல்வீர்கள் சயாகி ஏதேனும், நீங்கள் இந்தியா திரும்புவது, தம்மத்தை கற்பிப்பது பற்றி நீங்கள் வகிக்கும் பாத்திரத்தைப் பற்றி ஆலோசனை அல்லது வழிகாட்டுதல் பற்றி அவர் ஏதேனும் பேசினாரா?

நானும் இந்தியாவுக்குச் செல்வேன் என்று அவர் ஒருபோதும் என்னிடம் நேரடியாகச் சொல்லவில்லை பின்னர் தம்ம பணியில் கோயங்காஜியுடன் உலகம் முழுவதும் செல்வேன் என்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர் எப்போதும் கோயங்காஜி இந்தியாவுக்குச் சென்று தம்மத்தை பரப்புவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவதாகக் கூறினார்.

நீங்கள் பர்மாவில் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தீர்களா?

அது என் நாடு. நான் அங்கே பிறந்தேன் என்பதால் நான் அங்கு வாழ்வதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக உணர்ந்தேன்.

அது இன்னும் வீடு போல உணர்கிறீர்களா?

இப்போது, என்னைப் பொறுத்தவரை நான் எங்கு சென்றாலும் அது எனது வீடு. நான் மகிழ்ச்சியாக உணர்கிறேன்.

பர்மாவில், மாண்டலே அல்லது ரங்கூன் உங்களுக்கு பிடித்த இடமா?

நான் என் குழந்தைப் பருவத்தை மாண்டலேயில் கழித்தேன், அதன் பிறகு நாங்கள் மீண்டும் பர்மாவுக்கு வந்தபோது, நாங்கள் ரங்கூனில் வாழ்ந்தோம். இரு இடங்களிலும் நான் மகிழ்ச்சியாக இருந்தேன். ரங்கூன் நிச்சயமாக

மாண்டலேவை விட பெரிய நகரம். ஆனால் நான் எது சிறந்தது என சிந்திக்கவில்லை. எங்கு வாழ்ந்தாலும் நல்லது. மகிழ்ச்சியாக இருந்தால் போதும்.

நீங்கள் இருபத்தி ஒரு வருடமாக பர்மாவை விட்டு விலகி மீண்டும் பர்மாவுக்குச் செல்வது எப்படி இருந்தது?

நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக உணர்ந்தேன். ஏனென்றால் அங்குள்ள சூழ்நிலை தம்ம அதிர்வுகளுடன் உள்ளது . எனவே அருமையாக இருந்தது.

1971 இல், நீங்கள் பர்மாவை விட்டு வெளியேறி இந்தியாவுக்குச் சென்றீர்கள். பர்மாவை விட்டு வெளியேறி ஒரு புதிய நாட்டில் குடியேறிய அனுபவம் எப்படி இருந்தது?

எங்கள் குடும்பம் பல ஆண்டுகளாக அங்கு இருந்ததால் நாங்கள் ராங்கூனில் வீட்டை விட்டு வெளியேறியபோது, நிச்சயமாக நான் மிகவும் சோகமாக உணர்ந்தேன். ஆனால் நாங்கள் பம்பாய்க்கு வந்தபோது எங்கள் உறவினர் அனைவரும் வசித்து வந்த இடம். அதனால் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக, அமைதியாக நான் உணர்ந்தேன். இப்போது இது ஒரு சிறந்த இடம் என உணர்கிறேன். பர்மாவைப் போல இந்த நாட்டில் அமைதி அவ்வளவு இல்லை.

அந்த ஆரம்ப நாட்களில், கோயங்காஜி "ஜிப்சி முகாம்களில் தம்மம் கற்பிக்கும் போது நீங்களும் முகாம்களுக்கு கற்பிக்கச் சென்றீர்களா?

ஆம், "ஜிப்சி முகாம்களில் நான் கோயங்காஜியுடன் தம்மம் கற்பிக்க வருவேன். இது சயாகி முகாம்களில் இருந்து மாறுபாடாக இருந்தது. சயாகி முகாம்கள் அமைதி பரப்பும் விதத்தில், நிறுவப்பட்ட மையம். ஜிப்சி முகாம்கள் எதுவும் கணிக்க முடியாதவை. ஆம், அது கடினமாக இருந்தது. அந்த நாட்களில், ஜிப்சி முகாம்களை கையாள்வது மிகவும் கடினம். தம்மின்

வலிமையால் வந்த எந்த எழுச்சியும் தானாகவே சரியாகும். எந்த பிரச்சனையும் இல்லாமல் மீண்டும் இயல்பு நிலை மீளும்.

நீங்கள் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தீர்கள், மற்றும் பயிற்சிக்கு வந்த வெளிநாட்டவர்கள் ஓரளவு கட்டுப்பாடு அற்றவர்களாக இருக்கலாம். இது ஒரு பெரிய முயற்சி. அதை எவ்வாறு கையாண்டீர்கள்?

இது எனக்கு மிகவும் பயனுல்ல மற்றும் மகிழ்ச்சியான அனுபவமாக இருந்தது. மேற்கத்திய மாணவர்களில் ஒரு மாற்றம் வருவதை நான் கண்டபோது, அது மிகவும் மகிழ்ச்சி தந்தது. ஏனென்றால் தம்மம் மேற்கத்திய மாணவர்களின் வாழ்க்கை முறையில் பெரும் மாற்றம் செய்ததை அப்போது நம்மால் காண முடிந்தது. அது ஒரு பெரிய வெகுமதி.

பம்பாயில் உள்ள கூட்டு குடும்பத்தில் உங்கள் குழந்தைகள் நலமாக பார்த்துக் கொண்டார்கள் என்று நீங்கள் நம்பினீர்களா?

ஆம். தம்மம் எல்லாவற்றையும் கவனித்துக்கொள்கிறது.

அன்பான மற்றும் மிகவும் மரியாதைக்குரிய மனைவி மற்றும் தாயாக பாட்டி - நீங்கள் ஒரு இந்திய பாரம்பரிய கூட்டுக் குடும்பத்தின் மைய உறுப்பினராக இருக்கிறீர்கள். குடும்ப வாழ்க்கைக்கு விபாசனா என்ன விதத்தில் துணைபுரிகிறது.?

இது கூட்டு குடும்பத்திற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். யாராவது வழிகாட்டுதலைக் கேட்டால் அதை தம்மக் கோணத்திலிருந்து சரியான ஆலோசனை கொடுக்க இயலும். பாரபட்சம் தவிர்க்கப்படும். ஒருவர் மற்றவர் மேல் காணும் தவறு அகலும். எந்தவொரு வழிகாட்டலுக்கும் உங்களிடம் யாராவது கேட்டால் உங்கள் கருத்துக்களை கொடுங்கள். இல்லையெனில் நீங்கள் உள்ளடக்கமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருங்கள். எல்லோரும் வர

வேண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் உங்களிடம் வழிகாட்டல் கேட்டு அதன் படி நடக்க வேண்டும் என்ற அகங்காரகுணம் (ஈகோ) உங்களுக்குள் உருவாகாமல் இருக்க விபாசனா மிகவும் உதவியாக இருக்கும்

ஆனாபானா மற்றும் விபாசனா குழந்தைகளுக்கு நல்லதா?

ஆமாம், குழந்தைகளுக்கு அது ஒரு பெரிய உதவி புரியும். தம்மத்தின் விதை அவர்களின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் நடப்படுகிறது. பின்னர் எப்போது வேண்டுமானாலும் அது வளர்ந்து உருவாகலாம். இது நல்லது மிகவும் நல்லது.

கூட்டுக் குடும்பத்தில் பேரக்குழந்தைகளுக்கு பாட்டியின் பங்கு என்ன?

(சிரிப்பு: அப்போது ஒரு பதினாறு வயது பேத்தி அருகில் இருந்தாள்.) குழந்தைகளுக்கு சரியான பாதை நடக்க வழிகாட்டுகிறோம். பின்னர் அதை ஏற்று அதன்படி நடப்பது அவர்களின் பொறுப்பு. இன்றைய பேரப்பிள்ளைகள் அனைத்தும் சரியான பாதையில் உள்ளனர் என்பதால் நான் மகிழ்ச்சியாக உணர்கிறேன். மூத்த பேரக்குழந்தைகள் சரியான பாதையில் செல்லும் போது அவர்களை தொடர்ந்து அதே வழியில் சிறியவர்களும் செல்வார்கள்.

என் குழந்தைகளும் தங்கள் வேலைகளைச் சிறப்பாகச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பொறுப்புகளைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். இது எனக்கு திருப்தி தருகிறது.

தம்மா உங்களுக்கு எவ்வாறு உதவியது? மற்றும், ஒரு தம்ம ஆசிரியராக நீங்கள் தம்ம நுட்பம் மற்றவர்களுக்கு உதவுவதை எவ்வாறு அறிவீர்கள்?

எனக்கு மன அமைதி இருக்கிறது. நான் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன், நான் மற்ற விஷயங்கள் பற்றி கவலைப்படுவதில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரை, தம்மம் என்பது நன்மை பயக்கிறது. அது எல்லா வகையிலும் மக்களுக்கு மன அமைதியை அளிக்கிறது. அவர்கள் வாழ்க்கையில் தங்கள்

கடமைகளைச் செவ்வனே செய்ய உதவுகிறது. இதயத்தில் மகிழ்ச்சியையும் மனநிறைவையும் தருவது பணம் அல்ல. ஒருவரிடம் பணம் இல்லை என்றாலும் தம்மம் உள்ளது என்றால், அத்தகையவர் அனைத்தும் உடையவர் ஆவார் என்று அவர் அறிவார். பணம் இல்லாவிட்டாலும், தம்மா இருப்பதால். ஒருவர் எதிலும் திருப்தியை உணருவார்.

அடிக்கடி பயணம் செய்வது பற்றி, குறிப்பாக நீங்கள் மொழி அறியாத நாடுகளுக்கு பயணம் செய்வது பற்றி நீங்கள் எப்படி உணருகிறீர்கள்?,

பயணங்கள் சோர்வைத் தருகின்றன. நாங்கள் ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாட்களுக்கு விமானப் பயணம் மேற்கொள்கிறோம். விமானத்தில் இருந்து இறங்கிய பின்னர் சோர்வாக இருக்கும். ஏனெனில் பயணத்தின் காரணமாகவும் மற்றும் எங்களை சற்றி நிகழும் வெவ்வேறு பல அதிர்வுகளாலும், நாங்கள் ஒரு நாளைக்கு கொஞ்சம் அசௌகரியத்தை உணர்கிறோம். நாங்கள் பயிற்சியைத் தொடங்கியதும், அதில் ஆழ்ந்து விடுவோம். அது மிகவும் அமைதியானது மற்றும் மிகவும் அருமையாக இருக்கும்.

எனக்கு மொழி புரியவில்லை என்றாலும், எனக்குள் மிகவும் நல்ல உணர்வுகளைப் பெறுகிறேன். மாணவர்கள் கேள்விகள் கேட்கிறார்கள், நான் அவற்றை முழுமையாக புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றாலும், எனக்கு அவர்களுடன் அங்கு இருப்பது மகிழ்ச்சி தருகிறது.

நீங்கள் ஆங்கிலம் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றாலும் பல மேற்கத்தியர்கள் அவர்கள் சொல்வதை நீங்கள் நன்றாக புரிந்து கொண்டீர்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். (சிரிப்பு! அவரின் இந்த கருத்தை புரிந்து கொண்டதை குறிக்கும் விதமாக மாதாஜி புன்னகைக்கிறார்)

நான் அதிகம் பேசமாட்டேன், ஏனென்றால் உண்மை இல்லாத ஒன்றை நான் உரைக்க விரும்புவது இல்லை. தவறான கருத்துகளை உரைப்பது இல்லை. குழந்தை பருவத்தில் இருந்தே பல நபர்களை உள்ளடக்கிய

விஷயங்களைப் பற்றி குறைவாக பேசுவது என் இயல்பல்ல. சுறுசுறுப்பாக பங்கேற்பதை விடவும், பேசுவதை விடவும் அனைவரையும் கூர்மையாக கவனிப்பது சிறந்தது.

கோயங்காஜி ஒரு தம்ம சொற்பொழிவு கொடுக்கும்போது நீங்கள் என்ன பணி மேற்கொள்வீர்கள் என எங்களுக்குத் தெரிவிக்க இயலுமா?

அந்த நேரத்தில் நான் என்ன செய்கிறேன் என்பதை நீங்கள் அறிய விரும்புகிறீர்களா? (சிரிப்பு) நான் அந்த நேரத்தில் அனைவருக்குக்காகவும் தியானிக்கிறேன். அனைவருக்கும் மெட்டா அளிப்பேன்.

நாங்கள் எங்கள் கேள்விகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறோம். நன்றி.

மகிழ்ச்சியாக இருங்கள். !

சுய சரிதம் தொடர்கிறது.

இதுவரை சொல்லப்பட்ட குட்டி சம்பவங்கள், உலகப் புகழ்வாய்ந்த மாண்புமிகு திரு. கோயங்கா அவர்களின் வாழ்க்கையில், உண்மையான அறநெறியை அவர் அடைவதற்கு முன்னர் நிகழ்ந்தனவாகும். தற்போது நாம், அவர் இந்தியாவில் நிகழ்த்திய தம்மா வகுப்புகளைக் குறித்து பார்ப்போமா?. இவை அவரது சுய சரிதத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது, அதுவே நமக்கு புத்துணர்வு அளிக்கும். - செய்தி மடல் பகுதி 21 {இறுதி அத்தியாயம்}

உலக அமைதி உச்சி மாநாட்டில் ஆற்றிய உரை

மில்லினியம் உலக அமைதி உச்சி மாநாட்டிற்கு 29 ஆகஸ்ட் 2000 அன்று, யுனெடெட் நேசன் அனுசரணையில் உள்ள நாடுகள் மற்றும் அதன் பொதுச் செயலாளர் கோபி அன்னன், மாறுபட்ட மதத்தின் ஆயிரம் முக்கிய நபர்கள் மற்றும் உலகம் முழுவதிலுமிருந்து ஆன்மீக வாதிகள்

அழைக்கப்பட்டனர். அதன் நோக்கம்- அமைதி, சகிப்புத்தன்மை மற்றும் மதங்களுக்கு இடையிலான உரையாடலை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

இந்தியாவில் இருந்து பல்வேறு பிரிவுகளின் பிரதிநிதிகள் பலர் பங்கேற்றனர். கிறிஸ்தவ மற்றும் முஸ்லீம் சமூகங்களில் தற்போது உள்ள மதமாற்றங்களினால் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கலை முன்னிலைப்படுத்த அவர்கள் விரும்பினர். இந்தியாவில், பல தலைவர்கள் இந்த விஷயத்தை பற்றி பேசினர். சிலர் ஆதரவாக, சிலர் எதிராக உரையாற்றினர்.

அடுத்து என் முறை, நான் மாற்றத்திக்கு ஆதரவாக பலமாக பேசினேன். இதனால் மாற்றத்திக்கு எதிரான இந்திய பிரதிநிதிகள் வருத்தமுற்றனர்.

மாற்றம் என்பது ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மதம் ஒன்றிலிருந்து மற்றொரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மதத்திற்கு மாறுவதல்ல. மாற்றம் என்பது துயரத்திலிருந்து மகிழ்ச்சி, எதிர்மறையில் இருந்து நேர்மறை வெறுப்பிலிருந்து கருணை என்று தெளிவுபடுத்தினேன். நான் மேலும் சொன்னேன், எல்லோரும் தங்களுக்குள் எழும் உணர்வுகளை தாங்களே கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்

துக்க உணர்வு தோன்றும் போது அதில் அவர் ஆக்கமிகப்பட்டு அதை அனைவருக்கும் பரப்புகிறார். கோபம், வெறுப்பு மற்றும் தீமை ஆகியவை எழுந்தால், ஒருவர் மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் முன் முதலில் அவர் பாதிப்புக்குள்ளாகிறார். ஒருவர் முயன்றால் இந்த ஆரோக்கியமற்றவையிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளலாம்

ஒருவர் தன் மனதை எதிர்மறையிலிருந்து நேர்மறைக்கு மாற்றுவதன் மூலம் துன்பத்திலிருந்து விலகி மகிழ்ச்சிக்கு பார்க்க பழகுவதன் மூலம், அதைச் சாதிக்க இயலும். ஆனால் ஒழுக்கம் மற்றும் விடா முயற்சி இல்லாமல் எதையும் சாதிக்க முடியாது. நாமே நம் உணர்வுகளை கவனிக்க கற்றுக்கொண்டால் எல்லா பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு காண்போம். அனைத்து மதங்களும் இதைக் கற்பிக்கின்றன. புத்தர் ஒருபோதும் புத்த தம்மத்தை கற்பிக்கவில்லை. ஆனால் மக்களை தம்மிக்காக மாற கற்றுக் கொடுத்தார். இது அனைவருக்கும் அவசியம். எதிர்பார்த்திராத என்னுடைய உரை கேட்டு அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு பேரரசர் அசோகர், ஒருவர் தன் மதத்தை பற்றிய பெருமையில் மற்றொருவரின் மதத்தை தவறாக விமர்சிப்பது தவறு என்று கூறினார்.

உலகின் ஒவ்வொரு மதமும் கோபம் மற்றும் பகைமைக்கு பதிலாக அன்பையும் கருணையையும் மனிதன் உள்ளத்தில் தட்டி எழுப்புகிறது.

மற்றொருவரின் மதப்பிரிவைக் குற்றம் காண்பவர் அவரது சொந்த மதத்தை பழிக்கு உள்ளாக்குகிறார். இந்தியாவின் இந்த செய்தி அனைவருக்கும் பயனளிக்கும். எனவே விடுங்கள். மாற்றம் நிகழட்டும், ஆனால் அது எதிர்மறையிலிருந்து நேர்மறை நோக்கியே நிகழட்டும். அதுவே அனைவரின் நலனுக்கான வழி.

நேர்த்தியான பாராட்டு விழா மற்றும்

இலங்கையில் ஒர் சொற்பொழிவு

இலங்கையின் தூதரகத்தின் தலைவரே, வெளியுறவுத் துறையின் தலைவருமாக இருந்தார். மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். இரவு உணவுக்கு பின் தொடர்ந்து தனியான ஒரு உரையாடலுக்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

அதில் பல்வேறு நாட்டுத் தலைவர்களின் பெரிய குழு அறிஞர்கள் மற்றும் பிக்குக்கள் பங்கேற்றனர். பிறகு பல விரிவான விவாதங்களுக்கு பின்னர், அவர் பிக்கு சமூகத்தினருக்கும் மற்றும் இலங்கை அரசுக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதினார். திரு கோயங்காவை மாநில விருந்தினராக அழைக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தார்.

இதன் விளைவாக, நான் மாநிலத்தின் விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டேன். நான் பல அறிஞர்களை சந்தித்தேன். பல மேடைகளில் பேச்சுக்களை வழங்கினேன். அவர்களின் வரவேற்பு என்னை உற்சாகமுட்டும் விதத்தில் இருந்தது. மனதைக் கவரும் பல பாராட்டு விழாக்களாலும் வாழ்த்துக்களாலும் நான் கௌரவிக்கப்பட்டேன்.

டாவோஸில் ஆற்றிய உரை

2002 ல் சுவிட்சர்லாந்தின் டாவோஸில் நடைபெற்ற உலக பொருளாதார மன்றத்தின் போது நான் ஒரு சிறப்பு அழைப்பாளராக இருந்தேன்.

முழுமண்டபம் மக்களால் நிறைந்து இருந்தது. மத்திய இந்தியாவில் ஆந்திர மாநிலம் முதல்வர், திரு. சந்திரபாபு நாயுடுவும் கலந்து கொண்டார். என் பேச்சால் ஈர்க்கப்பட்டு அவர் இந்தியாவில் ஒரு பொது சொற்பொழிவுக்கு ஏற்பாடு செய்ய விரும்பினார். மாநில தலைநகரான ஹைதராபாத்திற்கு உத்தியோகபூர்வ விருந்தினராக வருமாறு என்னை அழைப்பு விடுத்தார்.

நான் அழைப்பை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக்கொண்டேன். நிகழ்ச்சி மிகவும் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. முதலமைச்சர் மற்றவர்களுடன் ஒரு பெரிய, திறந்த வெளி நிலத்தில் அமர்ந்தார். எனது சொற்பொழிவால் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்ட அவர் ஒரு ஜி.ஆர். (நிலை உத்தியோகபூர்வ வர்த்தமானியில்) அரசாங்க உத்தரவு பிறப்பித்தார்.

அந்த உத்தரவால் ஒரு பத்து நாள் விபாசனா பயிற்சியில் ஊழியர்கள் ஊதிய விடுப்புடன் கலந்துகொள்ள அரசாங்க அனுமதி பெறலாம். முதலமைச்சர் மிகவும் பிஸியாக இருப்பதால், அவரால் தியான பயிற்சியில் கலந்து கொள்ள இயலவில்லை. ஆனால் பல அரசு ஊழியர்கள் கலந்து கொண்டு பயனடைந்தனர்.

மத்தியபிரதேசம் போபாலில் சொற்பொழிவு மற்றும் வாழ்த்து

மத்திய பிரதேசத்தின் தலைநகரம் போபாலின் மாநில விருந்தினராகவும் நான் அழைக்கப்பட்டேன். முதலமைச்சர் அந்த நேரத்தில், ஸ்ரீ திக்விஜய சிங். அங்கு ஒரு சொற்பொழிவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நான் பாராட்டப்பட்டேன். இங்கேயும், ஒரு ஜி.ஆர். வெளியிடப்பட்டது. இது பல மாநில அமைச்சர்கள் மற்றும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு பயனளித்தது.

தம்மத்தின் வெற்றி

இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகளவில் தம்மம் மிக வேகமாக பரவியுள்ளது.

1976 இல் மகாராஷ்டிராவின் இகத்புரி இந்தியாவில் முதல் மையம் நிறுவப்பட்ட பிறகு 200 க்கும் மேற்பட்ட மையங்கள் உலகம் முழுவதும் நிறுவப்பட்டது. மற்றும் விபாசனா தியானம் தொடர்ந்து பரவி வருவதால் மையங்களின் எண்ணிக்கை உயர்கிறது.

இந்த பயிற்சிகள் அறிவார்ந்த சொல்மிக்க ஒரு ஆன்மீக குரு வந்து சொற்பொழிவு ஆற்றி கேட்போரை அவர் பேசியதைப் பின்பற்றுங்கள் என்று அறிவுறுத்துவது போன்றது அல்ல.

இந்த பயிற்சிகள் பொழுதுபோக செய்யும் வெறும் கேளிக்கை பயிற்சிகள் இல்லை. இந்த விபாசனா மையங்களில் ஆசிரியருடன் மாணவர்கள் பத்து நாட்கள் எந்தவொரு வெளி உலகத் தொடர்பும் இல்லாமல் கடுமையான ஒழுக்கம் மற்றும் மெளனத்துடன் வாழ்கின்றனர். சிலவற்றில், 10- நாட்கள் பயிற்சி தவிர 20, 30, 45 மற்றும் 60 நாள் பயிற்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன.

நீண்ட நாட்கள் பயிற்சிகள் நடத்தப்படும் போது கடுமையான ஒழுக்கம் மற்றும் மிகவும் தீவிரமான பயிற்சிகள் மேற்க்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆசிரியரும் தன்னார்வலர்களும் மாணவர்களுடன் தங்குகிறார்கள்

ஒழுக்கம் கண்டிப்பானது, இருப்பினும் விண்ணப்பதாரர்களின் எண்ணிக்கை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது. மையங்களில் விண்ணப்பதாரர்களின் எண்ணிக்கை மையங்களில் கொள்ளும் அளவை விட அதிகம் இருப்பதால் எப்போதும் ஆர்வலர்கள் காத்திருப்பு பட்டியலில் உள்ளனர்.

தம்மத்தின் மகத்துவம் ஒரு காந்தம் போல உண்மையில் மக்களை ஈர்க்கிறது அதற்கு!

பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து வாழ்த்துக்கள்

இந்தியாவின் மியான்மர் மற்றும் முன்மாதிரியாகக் கருதப்பட்ட பிற நாடுகளில் இருந்து சமுதாயத்திற்கான பங்களிப்பு, குறிப்பாக தம்மத் துறையில் ஆற்றியமைக்காக வாழ்த்துக்கள்.

1. சமூக காரணங்களுக்கு முன்மாதிரியான பங்களிப்பு ஆற்றியமைக்காக என்னை பர்மிய 'சிவில் அரசு' 'வர்ணகீர்த்தி' (வுன்னா க்யாவ்தின்) தலைப்புடன் அலங்கரித்தது.
2. மியான்மர் அரசாங்கத்தால் மாநில விருந்தினராகவும், மியான்மரின் உயர்ந்த கௌரவமான 'மகாசதம்மஜோதிர்தாஜா' பட்டத்துடன் கௌரவிக்கப்பட்டேன்.
3. புகழ்பெற்ற பாகோ மகாவிஹராவால் மியான்மரின் 'மகா உபசாக விஸ்வா' விபாசநாச்சார்யா '(லே உலக விபாசனா ஆசிரியர்) என்ற தலைப்பில் நான் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டேன்
4. மியான்மர் கரேன் சமூகத்தின் முக்கிய விஹாரா (மடாலயம்) என்னை 'நவீன அசோக்' என்று அறிவித்தனர்.
5. நான் இந்தியா திரும்பியதும் 'அகில இந்திய பிக்கு சங்கம்' என்னை 'தர்மமூர்த்தி' என்ற தலைப்பில் அலங்கரித்தது.
6. பீகாரில் நாலந்தா பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள பாலி ஆராய்ச்சி மையம் நாவ் நாலந்தா மகாவிஹர் . அதன் சார்பில் பீகார் ஆளுநரால் 'வித்யவரிடி' என்ற டாக்டர் பட்டத்துடன் கௌரவிக்கப்பட்டேன்.
7. 'திபெத்திய ஆராய்ச்சி நிறுவனம் சாரநாத், உ.பி. என்னை டாக்டர் பட்டத்துடன் 'வித்யா வாக்பதி' என்ற பட்டமும் எனக்கு வழங்கி கௌரவித்தது.

8. இந்தியாவின் கல்கத்தாவில் உள்ள 'மகாபோதி சொசைட்டி ஆஃப் இந்தியா' என்னை தம்ம புரப்புபவராக நியமித்து 'விபாஸ்ஸனகமச்சக்கவத்தி' என்ற தலைப்பில் கௌரவித்தது.

9. இந்தியாவில் மத்தியப் பிரதேசம் மற்றும் ஆந்திரா அரசாங்கங்களால் மாநில விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டு நான் ஆற்றும் பணியை அங்கீகரித்து கௌரவிக்கப்பட்டேன்.

10. இந்தியா அரசு 2011 ல் சமுதாயத்திற்கு உயர்ந்த பங்களிப்புகளை வழங்கிய தனி நபர்களுக்கு வழங்கும் சிவில் தலைப்பான 'பத்மா பூஷண்' என்ற பட்டம் எனக்கு அளித்து கௌரவித்தது.

11. இலங்கை அரசாங்கம் புத்தரின் 2550 வது ஆண்டைக் கோலகலமாக கொண்டாட திட்டமிட்டது. அதற்கு மாநில அளவில், என்னை ஒரு விருந்தினராக அழைத்தது. இலங்கை பிரதமர் ஸ்ரீ ரத்னசிரி விக்ரம்நாயக்க ஜனாதிபதி ஸ்ரீ மஹிந்த் ராஜபக்ஷ' பொது விழாவில் வரவேற்று எனக்கு 'ஜின் சசனா சோபனா' என்ற பட்டம் வழங்கினர்.

12. அதே நேரத்தில், மிக உயர்ந்த இலங்கையின் பிக்கு சங்கம், 'கோட்டே ஸ்ரீ கல்யாணி சமகிராஹி மகாசங் சபை 'ஒரு சிறப்பு வாழ்த்துத் துறைக்கு ஏற்பாடு செய்தது.

மதிப்புமிக்க புத்தர் சசானா உலகம் முழுவதும் பரப்பியதை அங்கீகரிப்பதற்காக மற்றும் எனக்கு 'பரியாட்டி விசரத்' (மாஸ்டர் ஆஃப் கோட்பாடு) என்ற பட்டத்தை வழங்கியது.

(திரு. எஸ்.என். கோயங்காவின் சுயசரிதையிலிருந்து)

தம்மா தோஹா

ஆஜ் நமன கா திவஸ் ஹை, அந்தர் பரீ உமங்க
ஷ்ரத்தா ஒளர் க்ருதஞ்சுதா விமள பக்தி கா ரங்க

என் இதயம் மகிழ்ச்சியடைகிறது. மரியாதை செலுத்த வேண்டிய நாள் இது.
தூய பக்தியின் வண்ணங்கள் நம்பிக்கை மற்றும் நன்றியுடன் மனம் நிரம்பி
இருப்பதே.

க்ரஹண கருங் குருதேவஜீ ஏஸீ ஷப ஆஸீஷ
தர்ம போதி ஹிய மேன் தருங் சரண நவாணம் ஸீஷ

அத்தகைய ஒரு நல்ல ஆசீர்வாதத்தை என் குரு எனக்கு அளிக்கட்டும். தம்ம
ஞானத்தை என் இதயத்தில் உறுதியாக வைத்து நான் உங்கள் காலடியில்
பணிகிறேன்.

குருவர! தும் மிலதே நஹீங் தர்ம கங்க தீர்
தோ பஸ்கங்கா பூஜதா கபீ ந பீதா நீர்

ஓ என் தலைவரே! நான் உங்களை தம்ம கங்கை கரையில் சந்திக்கவில்லை
என்றால் நான் ஓர் இயந்திரம் போல் வணக்கம் செலுத்தியிருப்பேன். அதன்
(புனிதமான) நீரை ஒருபோதும் ருசித்து இருக்க இயலாது.

யதி குருவர மிலதே நஹீம், பரமா தேஸ ஸீதேஸ

தோ தன கே ஜஞ்ஜால மேஞ் ஜீவன கோதா ஸேஷ்

குருவே, தெய்வீக தேச பர்மாவில் நான் உன்னை சந்தித்து இருக்காவிட்டால்
பணத்தை துரத்தி அதன் புதைகுழியில் விழ்ந்து நான் என் வாழ்க்கையை
வீணடித்திருப்பேன்.
